

Internationella bibelstudier

Lektion för den 14 juni

Hannas bön besvarades

Nyckelvers: "När tiden var inne, efter att Hanna blivit gravid, födde hon en son och gav honom namnet Samuel, och sade: 'Jag har bett Herren om honom.

1 Samuelsboken 1:20

Utvalda bibelställen:

1 Samuelsboken 1:1-28; 2:1-11

Innan Israel hade kungar fanns det en man vid namn Elkana som hade två hustrur, Penina och Hanna. Penina hade barn, medan Hanna inte hade några. Varje år tog Elkana med sig sin familj till Silo för att tillbe och offra till Herren, och han gav en del av offret till varje familjemedlem. Elkana gav Hanna en dubbel portion på grund av sin stora kärlek till henne.

Penina hånade dock Hanna för att hon inte hade några barn, och denna grymhet fortsatte år efter år, vilket fick Hanna att gråta och vägra att äta. Till slut, ett år, bad Hanna tyst till Gud och avlade ett löfte: "Allsmäktige Herre, om du bara vill se till din tjänares elände och minnas mig, och inte glömma din tjänare utan ge henne en son, då ska jag ge honom till Herren för alla hans livsdagar, och ingen rakkniv ska någonsin användas på hans huvud." 1 Samuelsboken 1:1-11

Gud hörde Hannas bön. Året därpå födde hon en son och gav honom namnet Samuel. (1 Samuelsboken 1:19,20). Det löfte hon hade avlagt

inför Gud, att inte låta en rakkniv komma vid hennes sons huvud, var nasirens löfte. Detta var "ett särskilt löfte, ett löfte om avskiljelse till Herren". Som en del av detta löfte fick man, förutom att inte klippa håret, inte dricka vin eller äta något från vinrankan. Den som avlade detta löfte fick inte ha någon kontakt med döda kroppar, inte heller med nära familjemedlemmar. (4 Mosebok 6:1-21). Under hela den tid en person avlade nasirislöftet var den personen "helig för HERREN". 4 Mosebok 6:8

Namnet Hanna betyder "gunst" eller "nåd". Herrens efterföljare får höra: "Av nåd är ni frälsta genom tro, och det inte av er själva: det är Guds gåva. Inte av gärningar, så att ingen människa kan berömma sig." (Efesierbrevet 2:8,9). Hanna levde ett liv i bön. Hon bad när hon var bekymrad. Hon bad också när hon var tacksam, till exempel när hon överlämnade sitt barn Samuel till översteprästen Eli. 1 Samuelsboken 2:1-11

Paulus uppmanar: "Oroa er inte för något, utan framför era önskemål till Gud i allt genom bön och åkallan, med tacksägelse. Och Guds frid, som övergår allt förstånd, skall bevara era hjärtan och era tankar i Kristus Jesus." (Filipperbrevet 4:6,7). Vi ska helt och hållet sätta vårt hopp och vår tillit till Gud, ha en glädjefylld ande och be ständigt, och be i enlighet med hans löften. På så sätt kommer vi att ha Guds frid och kunna "tacka i alla omständigheter", oavsett vad hans försyn tillåter. 1 Tessalonikerbrevet 5:16-18

Hanna gjorde ett stort offer till Gud. Hon vigde sin son Samuel till att leva som nasiré, i fullständig hängivenhet till Herren alla sina livsdagar. Idag har också helgade efterföljare av Kristus avlagt ett

livslångt löfte om fullständig helgelse till Gud, vilket innefattar avskiljelse från de "döda ting" som finns i denna nuvarande onda värld. Dessa "kläder sig i Kristus" istället och utvecklar den Helige Andens frukter och nådegåvor. Galaterbrevet 3:27; Efesierbrevet 4:24; Kolosserbrevet 3:10-17